

Teesie

2011 – 2012 / 1 (63)

PAŽVELKIME Į TEESIE ...

MALDA

Pasiaukojimo malda Švč. Mergelei Marijai 3

REDAKTORIAUS **ŽODIS** 4

IŠ SEMINARIJOS GYVENIMO

O būtent - Rusija patraukė pas save 5-6

Pasaulio Jaunimo Dienos 2011 - Madridas 7-8

Dviračių žygis "Judėk su malda" 9

Visi keliai veda į Romą 10-11

Piligriminė kelionė į Žemaičių Kalvariją 11-12

Piligriminis žygis į Trakus 13-14

Naujokų "krikštynos" 15-16

PROPEDEUTINIS

Susipažinimas 17-18

POKALBIS SU KUNIGAIS IR AKTUALIJOS

Pokalbis su kunigu Andžejumi Šuškevič 19

Pokalbis su kunigu Jurgiu Vitkovski 20

Pokalbis su kunigu Stasiu Kazėnu 21

Kunigo Mindaugo Grendos primicijinės šv. Mišios! 20

Kunigo Mykolo Sotničenkos kunigystės šventimai 21

Pašventinta Labanoro parapijos atstatyta bažnyčia! 22

ŠVČ. M. MARIJA IKONOGRAFIJOJE

Žemaičių Kalvarijos Maloningasis Švč. Mergelės Marijos paveikslas. 23-24

GRAIKŲ APEIGŲ KATALIKAI

Nomen est omen 25

KALBOS KULTŪROS PRIEANGIUOS

Lekt. Joana Pribušauskaitė 26

LITURGIJOS LAIKYSENOS

Nusilenkimas Dievui 27

POEZIJA IR MENAS

Pasaulio sukūrimas; Dangaus Karalystė; Išmintis 28

KLAUSIMĖLIS

Kodėl *daktariška* dešra vadinama *daktariška*? 29

SEMINARIJOS KRONIKA 30

UŽSKLANDA 31

Mūsų adresas:

Redaktorius: Daniel NARKUN
 Bendradarbis: Renatas ŠVENČIONIS
 Fotografai: Dainius Tumkūnas; Algis Jakšto;
 kl. Gediminas G.; br. Terentij T.;
 kl. Valentin D.; kl. Saulius K.;
 kl. Daniel N. .

Vilniaus šv. Juozapo kunigų seminarija
Kalvarijų g. 325
 LT – 08420 Vilnius
 tel. (8 – 5) 279 62 77
 www.seminarija.lt

Malda

PASIAUKOJIMO MALDA

ŠVČ. MERGELEI MARIJAI

Marija, štai Tavo vaikai, susibūrę aplink Tave, ieško Tavo motiniškos globos ir su pasitikėjimu meldžia užtarimo. O Motina, melski už mus, užtarki mus, kad Dievo malonės nepraeitų veltui, bet ugdytų šventumą, į kurią visi esame pašaukti.

Norime patikėti Tau savo ateitį ir prašome lydėti mus gyvenimo kelyje. Jis toks nuostabus, bet kartu ir pilnas prieštaravimų. Galingos priemonės žmonių rankose gali šį pasaulį paversti gražiausiu sodu arba griuvėsiais. Šiandien žmogus pajėgia įsiterpti į pačias gyvybės gelmes: siekia gėrio arba pasiduoda puikybei, kuri skatina mokslą negerbti žmogiškosios būtybės. Kaip niekad anksčiau žmonija stovi kryžkelėje. Dabar ir vėl, o šventoji Mergele, mūsų išganymas yra vien tik Jėzuje, Tavo Sūnuje.

Kaip apaštalas Jonas trokštame pakviesti Tave, o Motina, į savo namus ir išmukti iš Tavęs vis labiau panašėti į Tavo Sūnų. „Moterie, štai Tavo vaikai!“ Mes dabar stovime prieš Tave, kad Tavo motiniškai globai patikėtume save pačius, Bažnyčią ir visą pasaulį. Melski už mus savo mylimąjį Sūnų, kad jis gausiai suteiktų Šventosios Dvasios, Tiesos Dvasios, kuri mums yra gyvybės šaltinis. Tegu Šventoji Dvasia atveria mūsų širdis teisingumui ir meilei, veda žmones ir tautas į tarpusavio supratimą ir taikos troškimą. Tau pavedame visus žmones, pradedant pačiais silpniausiais: dar negimusius kūdikėlius ir tuos, kurie gimsta skurde ir kančioje, jaunuolius, ieškančius gyvenimo prasmės, bedarbius, kenčiančius badą ir ligas. Tau pavedame suirusias šeimas, iš niekur nesulaukiančius pagalbos senus žmones ir visus, kurie yra vieniši ir netekę vilties. O Motina, Tu pažįsti Bažnyčios ir pasaulio kančias bei viltis. Pagelbėk savo vaikams kasdienybės bandymuose ir paremk visų mūsų pastangas, kad tamsa neužgožtų šviesos. Tau, Išganymo Aušra, pavedame savo kelionę per naująjį tūkstantmetį, kad Tavo lydimi visi žmonės pažintų Kristų, pasaulio šviesą ir vienintelį Išganytoją, kuris su Tėvu ir Šventąja Dvasia gyvena ir viešpatauja per amžius. Amen.

Redaktoriaus žodis

Mieli Teesie skaitytojai!

Esu naujasis Teesie laikraščio redaktorius. Išgirdęs šią „gerąją žinią“ labai nustebau. Tikrai nesitikėjau, kad šis atsakingas darbas bus patikėtas būtent man. Pasakodamas kam nors savo pašaukimo istoriją išskiriu du kelius: pirmasis yra žurnalisto – operatoriaus, antrasis – kunigystės kelias. Pastarasis nusvėrė pirmąjį ir įstojau į seminariją... Kai domėjausi žurnalisto – operatoriaus veikla niekad nenorėjau rašyti straipsnių, juolab, redaguoti. Norėjau tik filmuoti ir montuoti trumpus reportažus. Užsienyje lankiau kelis žurnalistinius kursus. Vyliausi, kad kursų metu sužinosiu kažką daugiau apie filmavimą ir montavimą, tačiau buvo atvirksčiai. Daugelis kursų, kuriuos išklausiau buvo apie straipsnių rašymą, laikraščių redagavimą, apipavidalinimą ir leidimą. Tai mane išmušdavo iš vėžių... Galvodavau: *Dieve, kodėl Tu man duodi šias patirtis, aš gi to nenoriu.* Šių metų rugpjūčio mėnesio pabaigoje, sugrįžęs po vasaros atostogų į seminariją, sužinojau, kad esu paskirtas redaktoriumi. Visi plojo, sveikino, o aš klausiau: kodėl? Supratau, kad Dievo pašauktiesiems būtinas paklusnumas; kad jie kartais šaukiami tokiems dalykams, kurie iš karto nesuprantami.

Pirmasis Teesie laikraščio numeris pradėtas leisti 1995 metų balandžio mėnesį seminarijos studentų iniciatyva. Todėl nors ir niekad nenorėjau būti laikraščio redaktoriumi, tačiau jaučiu pareigą padėkoti tiems klierikams, kurių rūpesčiu jis atsirado. Dėkoju jums ir tegul jus laimina Dievas. Taip pat dėkoju tiems redaktoriams ir jų bendradarbiams, kurie atliko šią pareigą prieš mane. Dėkoju už jų įnašą ir rūpestingą darbą. Dėkoju kiekvienam, kuris rašo į Teesie laikraštį, o ypač klierikams, nes be jų įnašo šis laikraštis tikriausiai būtų neįdomus. Tokiu būdu raginu visus ir toliau dalintis savo įspūdžiais ir patirtimis su visa mūsų bendruomene, dėl mūsų pačių bendrojo gėrio.

Man dirbant, Tu [Jėzau] esi su manimi

Tu esi prie mano plunksnos smagaliai, (...) mano minčių, mano širdies...

Aš Tave garbinu dirbdamas. Studentas studijuodamas. (...).

Aš Tave garbinu savo darbu.

Šiais Hermano Jozefo Veisbenderio ir Gerhardo Krolio žodžiais atidengiu šių mokslo metų pirmojo numerio šydą ir linkiu malonaus skaitymo.

Klierikas Daniel N., IV k.

Iš seminarijos gyvenimo...

O būtent Rusija patraukė pas save...

Kviečiu Tave, brangus skaitytojau,
 Su manimi prisiminimais leisti į kelionę.
 Į gražią Rusiją, tiksliau į sostinę jos Maskvą,
 Kur vasaros penkių savaitių praktiką aš atlikau.
 Papasakosiu, ką aš pamačiau...

Tačiau kol nepakilome į orą,
 Ir Rusijos rubežiaus nepasiekėme,
 Jaučiu, kad neramina šits Tave.
 Paklausi Tu manęs: „Kodėl ne
 Anglija, Italija, Vokietija,
 O būtent Rusija patraukė pas save...

Klierikas Valentin D., IV k.

Ir gėda pasakyt, bet aš įstengsiu,
 Prisipažinsiu, kaip per išpažintį šventą.
 Netraukė Vakarai su savo grožiu,
 Ir silpnas aš anų kalbų žinovas...

Tačiau numeskime šį reikalą į šoną,
 Juk ne save ruošiuosi pristatyti.
 Kviečiu prisegt diržus ir pasiruošti,
 Ir skriskime gi Maskvą pamatyti...

Ir štai ji raudona, didžiulė,
 Išsiskirianti iš pilkų namų.
 Ne, ne...tai ne aikštė „raudona“
 O Katedra – maldos vieta,
 Atvykstančių ir vietinių žmonių.

Darbuojasi čia broliai saleziečiai,
 Su vyskupu Paollo Pezzi priešaky.
 Don Bosko dvasioje gyvenimą gaivina,
 Nuo monotonijos pavargusių žmonių.

Jaunimo prie parapijos jie nestokoja,
 Daug patarnautojų, jaunų šeimų.
 Grupelės, chorai, Caritas, stovyklos,
 Tad darbo vynuogyne tam apstu.

Na o dabar gi nesupyki Tu ant manęs,
 Trumpai aš paminėsiu ir save.
 Juk važiauvau pasidarbuot ir pasimokyt,
 Tad šis bei tas trumpai apie mane:

Gyventi leido man pas brolius saleziečius,
Susipažint pilnai su jų bendruomene, malda.
Kiek juoko priepuolių ir nuotaikos gi buvo,
Kuomet pradėdavau skaityt aš jų kalba.

Tačiau tetrūksta šioj paletėj,
Šiek tiek ir rimtesnių spalvų.
Todėl skubu dar paminėti
Ir keletą ten nuveiktų rimtų darbų.

Man buvo pavesta paruošti
Jaunuolius lektoriaus tarnystei.
Kiek darbo, pastangų įdėjau...
Ir neapsakomas džiaugsmas apėmė mane,
Kuomet juos Dievo Žodį skaitančius matyt galėjau...

O su jaunimu mes septintą dieną
Gailėstingumo slėpinius mąstydavom.
Ir teko man ne vieną sykį
Apie gailėstingumo miestą pasakyti.

Be abejonės negaliu nepaminėti
Dviejų savičių praleistų pas Gudus.
Mes su vaikais – maskviečiais ten važiovom,
Kur stovyklaudami naujų jėgų įgavom.

Aplankėm mes ir Gardiną, ir Minską,
Ką jau kalbėt apie mažus miestelius...
Graži ta Lukašenkos žemė,
Bujojanti rugių laukais auksiniais.

Na, o dabar... kviečiu Tave,
Dar keletai akimirkų į Maskvą grįžti.
Šį kartą aš Tave nuvesiu,
Gražių šio didmiesčio vietelių pamatyti...

Be abejo persikelkime į centrą,
Į aikštę raudonos spalvos.
Ar iš tiesų manai, kad ji raudona?
Taip pavadinta ji dėl krasatos...

Po dešinę ilsis dėdė Leninas,
Kurio lankyti plūsta minios.
Čia pat didingos Kremliaus sienos,
Mums primenančios praeitį kovingą...

Prieš mus palaiminto Vasilijaus cerkvė,
Spalvotais kupolais išdabinta.
Tai nuostabus architektūros perlas,
Kiek daug tai autoriui kainavo...

Trumpai dar persikelkim į vienuolyną,
Pats pavadinimas kalba apie save.
Tai *Novodevičij monastyr* -
Gražus architektūrinis ansamblis,
Kurio pašonėj palaidota didinga
Rusijos istorija.

Čia pat poetai, aktoriai, politikai,
Ir dainininkų čia pulkai sugulę.
Nėr šlovės, nėr ovacijų ir pagyrimų,
Viena kita gėlė tik primena,
Kad Buvo...

Tačiau kol nepasidaviau nuotaikai aš liūdnei,
Kviečiu Tave jau grįžt į Lietuvą, čia pas save
Ir Tu nepyki ant manęs, aš ne poetas.
Gal per dažnai nesirimavo pas mane...

Esu laimingas kad mačiau aš Maskvą,
Susipažint, įgyt naujų draugų.
Juk to, ką Gyvenimas mums duoda,
Nereikia vargti nešant ant pečių.

Klierikas Gabrielius S., I k.

*Būkite Jame įsišakniję ir ant Jo
statykitės,
tvirtėkite tikėjimu
(Kol 2, 7).*

Pasaulio jaunimo dienos 2011 – Madridas

2008 metais popiežius Benediktas XVI Sidnėjuje, Pasaulio Jaunimo dienos (PJD), iškilmingai pranešė, kad kitos PJD 2011 metais rugpjūčio 11-21 dienomis vyks Ispanijos sostinėje – Madride. Apie 2 mln. jaunų žmonių, kupini įspūdžių, jau grįžo namo iš Madrido. Jų širdys liepsnoja meile Kristui, pasiryžusios radikaliai pakeisti savo gyvenimo būdą ir dalintis Jaunimo Dienose subrandintais tikėjimo vaisiais. Įdomu, kas tokio ypatingo galėjo nutikti Madride? Kokia nežemiška jėga įkaitino jaunuolių širdis ir sielas ryžtis tam, kas priešinga pasaulio dvasiai? Kas įkvėpia juos aukotis, užjausti ir mylėti?

Džiaugiuosi, kad turėjau galimybę vykti į šias PJD ir kartu su tais 2-iem milijonais jaunų žmonių išgyventi patirtį, kuri leidžia pajusti, kad esi Visuotinės Bažnyčios narys, Dievo vaikas. Leidžia iš naujo atsiversti ir atrasti Dievą ir Bažnyčią. Todėl noriu pasidalinti subrandintais tikėjimo vaisiais Madride. Į PJD vykau su nedidele 6-ių asmenų grupe iš Opus Dei (Opus Dei yra Katalikų Bažnyčios asmeninė prelatūra. Opus Dei buvo įsteigta šv. J. Escriva 1928 m.). Manoma, kad Madride dalyvavo nuo 1500 iki 2000 jaunuolių iš Lietuvos. Taigi atskridome lėktuvu rugpjūčio 17 dieną į pagrindinius renginius. Kitą dieną vykome į šv. Kristinos parapiją, kuri buvo skirta lietuvių katechezėms PJD metu. Atėję į parapiją išvydome atvykusius susitikti su Popiežiumi lietuvius. Klausėmės Lietuvos vyskupų katechezėms skirtų PJD dalyviams, turėjome Susitaikinimo pamaldas, šlovinom Viešpatį giesmėmis ir visi kartu dalyvavome šv. Mišiose. Bendros lietuvių katechezės paliko didelį įspūdį, nes būdami svečioj šaly galėjome išgyventi kiek kitokią tautinę ir religinę ben-

drystę. Gerai įvardijo šią patirtį dalis susirinkusių jaunuolių: „Tai buvo stipru!“

Vakare metro keliavome į Plaza de Cibeles aikštę, kuri yra pačiame Madrido centre. Ten susirinko daug žmonių iš viso pasaulio. Kartu su jais nekantraudami laukėme, kada pasirodys Popiežius ir visus pasveikins. Vos tik Popiežius pasirodė ir minios jaunuolių dideliuose ekranuose išvydo Kristaus vikarą juos laiminant, atmosfera įkaito. Galėjome išvysti džiaugsmo sujaudintų jaunuolių veidus. Norėdami išreikšti Šventajam Tėvui savo dėkingumą ir palaikymą visi su nuostaba, su jaunatvišku įkarščiu plodami giedojo ir skandavo: Be-ne-dik-to! ir Viva el Papa! Buvo neįmanoma ramiai stovėti ir stebėti kas vyksta, nes tokias akimirkas gali patirti tik kelis kartus gyvenime. Visi susijaudinę stebėjo ir dėjosi tai į savo širdis. Ir tai buvo tik pradžia to, kas įkvėpė mūsų sielas sekti paskui Kristų.

Kitą dieną vėl turėjome katechezę šv. Kristinos bažnyčioje. Ši patirtis mus, lietuvius, stiprino ir ruošė jautriau išgyventi visa, kas vyko tomis dienomis. Ruošė ne tik klausyti, bet ir suprasti, ne tik žiūrėti, bet ir matyti. Vakare vyko tai, kas paskatino mus apmąstyti kančią krikščionio gyvenimo – kartu su Popiežiumi dalyvavome Kryžiaus kelio apmąstyme. Per PJD jaunimas ne tik mėgavosi Madrido kultūra, kraštovaizdžiu ar bendravimu su užsieniečiais, bet ir rado laiko nurimti, susimąstyti ir melstis Dievui. Melstis už nelaimingus žmones, už tuos, kurie troško, bet negalėjo dalyvauti šiame renginyje, už artimuosius ir tuos, kurie nepažįsta ir nenori pažinti Dievo. Mat, PJD metu buvo ir protestų prieš Popiežių ir apskritai prieš Katalikų Bažnyčią bei tikėjimą. Jie nebuvo gausūs – vos iki 1000 žmonių, bet Ispanijos žiniasklaida protestuojančiųjų dalyvių skaičių išpūsdavo, o susirinkusiųjų į PJD sumenkindavo, kad Popiežiaus vizitas neatrodytų toks reikšmingas, koks iš tiesų buvo. Tereikėjo tik paskaityti anų dienų spaudą, kad tai pastebėtum. Tai buvo viena iš priešiško apraiškų tikintiesiems. Sužinojome, kad gatvės protestuotojai užpuolė ir kelis piligrimus, kurie dėl to pateko į ligoninę. Taigi, mes meldėmės už tuos Dievo nepažįstančius žmones ir prisiminėm kaip Kristus turėjo kentėti. Mes, jaunuoliai, supratome tikėjimo kainą ir pasiryžome sekti Kristaus pėdomis. Kiekvieną Kryžiaus kelio stotį vedė skirtingos tautos atstovai parodydami kaip jie meldžiasi, atskleisdami savo kultūrinius ypatumus. Dalyvaudami Kryžiaus kelio liturgijoje, vadovaujamoje Popiežiaus, galėjome pažinti, kokia įvairi ir vieninga yra Bažnyčia. Tikiu, kad anie protestuotojai stebėję tai, kas vyksta, anksčiau ar vėliau atsivers ir pamils Dievą.

Priešpaskutinė PJD diena man, kaip klierikui, paliko didžiausią išpūdį. Tą dieną Šventasis Tėvas Madrido Katedroje aukojo šv. Mišias klierikams. Mūsų buvo 5000. Popiežius dar kartą patvirtino, kad mes, klierikai, esame labai svarbūs Bažnyčiai ir kad iš mūsų daug tikimasi. Jo Šventenybė tėviškai mus mokė, kaip turime atsiduoti Kristui ir tai dar labiau sustiprino mūsų pasiryžimą triūsti dėl Dangaus Karalystės.

Iš karto po šv. Mišių išvykome į Quatros Vientos karinį aerodromą. Ten turėjo įvykti PJD kulminacija – naktinė vigilija ir šv. Mišios. Vos tik atvykę, pasiėmėme maisto paketus ir ėjome į mums paskirtą vietą. Taip jau išėjo, kad oro uostas buvo perpildytas ir vietų nebeliko, tad išsikūrėme prie adoracijos palapinės. Vėliau dėl to tik džiaugėmės. Vakaras prasidėjo liudijimais ir šlovinimais bei tęsėsi adoruojant Kristų. Tačiau netikėtai atslinko škvalas, kas yra reta tame Ispanijos regione, ir gerai visus išmaudė. Oro uoste prasidėjo sumaištis ir visi bėgo į adoracijų palapines, bet šioms pradėjus stipriai siūbuoti, visi

piligrimai policijos buvo išprašyti laukan. Taigi, tikrai nebuvo smagu, nes tokioms nenumatytoms aplinkybėms nebuvo pasiruošta ir adoraciją palapinėse teko nutraukti, kadangi šias reikėjo išardyti. Dėl to kitos dienos pagrindinėse šv. Mišiose nebuvo dalijama Komunija. Škvalui nurišus toliau žvelgdami į pagrindinę sceną, adoravome Švenčiausiąjį. Įsivyravo tokia vienybė ir ramybė, kuri leido suprasti, kad jokios audros su Kristumi nėra baisios. Adoracijai pasibaigus, Popiežius išskrido ir prasidėjo dar vienas nuotykis. Piligrimai visą naktį vaikščiojo po oro uostą, norėdami pabendrauti su kitataučiais, nusifotografuoti, pasidžiaugti vienu tikėjimu, pašokti, pagiedoti ar apsikeisti nacionaliniais ženkliais. Galiausiai tie, kurie jautėsi pavargę, čia pat ant žolės, savo miegmaišiuose sumigo.

Ryte prasidėjo PJD kulminacija – šv. Mišios su Popiežiumi ir išlydėjimas. Šventasis Tėvas ragino gausiai susirinkusius

jaunuolius nepasiduoti pasaulio dvasiai ir liudyti Kristų. Popiežius akcentavo PJD temą – *Būkite Jame išisakniję ir ant Jo statykites, tvirtėkite tikėjimu* (Kol. 2, 7), primindamas, kad turime statyti savo gyvenimą ant tvirto pagrindo – ant tikėjimo į Kristų. Tą dieną mes

išgyvenome gilią Bažnyčios bendrystę ir džiugų įsitikinimą, kad Bažnyčia – viena, šventa, visuotinė ir apaštalinė. Prieš atvykdami į PJD skaitėme tai Katalikų Bažnyčios Katekizme, tačiau dabar tai išgyvenome. Tos dienos Evangelijoje buvo skaitoma, kad pragaro vartai Bažnyčios nenugalės ir būdami ten, ne tikėjome tuo, bet žinojome tai. Popiežiui mus palaiminus ir išvykus, iš oro uosto pajudėjo atnaujinti, pakylėti ir įkvėpti žmonės. Žmonės, kurie bus įrankiai Dievo rankose.

Po PJD, išvykome su grupe trims dienoms į Avilą. Aplankėme vienuolyną, kuriame gyveno viena žymiausių mistikų – šv. Teresė Avilietė. Taip pat buvome nuvykę į Segoviją. Ten aplankėme Šv. Kryžiaus Jono kapą. Jis taip pat žymus Bažnyčios mistikas. Buvo šaunu, patyrus tiek išgyvenimų, tam tikra prasme antgamtinių, melstis prie žymiausių Bažnyčios mistikų. Tai puikiai apvainikavo mūsų piligrimystę ir grįžimą į seminariją.

